

יהושע פרק ו'

1) במדבר רבה (וילנא) פרשה טו

עשה לך שתי חצוצרות כסף שיהיו תוקעין לפניך כמלך, עשה לך משלך עשה לך לך אתה עושה ולא לאחר אתה משתמש בהן ואין אחר משתמש בהן תדע לך שהרי יהושע תלמידו של משה לא נשתמש בהן אלא בשופרות כשבא להלחם ביריחו נתכנסו ליריחו ז' אומות שנאמר (יהושע כד) ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמורי והפריזי והכנעני והחתי והגרשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם וכי שבע אומות היו בעלי יריחו אמר רבי שמואל בר נחמני יריחו נגרא של ארץ ישראל אם נכבשה יריחו מיד כל הארץ נכבשת לפיכך נתכנסו לתוכה ז' אומות . . . מה כתיב שם (יהושע ו) וירע העם ויתקעו בשופרות מלמד שאפילו יהושע תלמידו לא נשתמש בהם

2) שו"ת אבני נזר חלק או"ח סימן תכה

שאלה אם ישראל כשהי' יוצאין למלחמת רשות או למלחמות מצוה צריכין לתקוע בחצוצרות כדכתיב וכי תבואו מלחמה בארצכם. או דאין חיוב אלא בשאויבים באים למלחמה על ישראל כדכתיב על הצר הצורר אתכם. אבל לא בישראל היוצאים למלחמה:

א) תשובה כפי הצד השני נראה לי. וראי' שהרמב"ם לא הביא המצוה במלחמה בפרט. רק להריע בעת צרה. ועל כרחך כשגויים באים על ישראל נקרא עת צרה. אבל היוצאין למלחמת הרשות שאין יוצאין בלא בית דין ואורים ותומים. וכל שכן היוצאין למלחמת מצוה היינו כיבוש ארץ ישראל שהובטחו לישועה. לא זו עת צרה. ואין מחויבין לתקוע בחצוצרות:

ד) אך בספרי וכי תבואו מלחמה בארצכם בין שאתם יוצאים עליהם. בין שהם יוצאין עליכם. ופירש הזרע אברהם תבואו משמע שאתם באים עליהם למלחמה. ובארצכם משמע שהם יבואו עליכם לארצכם למלחמה:

ה) [וצריך לומר דהא דתקיעת יהושע לא הי' כלל מענין מצוה זו. ותדע שבמצוה זו נאמר והרעותם. ושל כל אותן הימים תקעו ולא הריעו. וביום השביעי לבד הריעו כל העם תרועה גדולה. גם לא נזכר ש תיבת זכרון. ואם הי' מענין מצוה זו למה לא הוזכר שמה הזכרון שהוא העיקר. גם הי' תוקעין כל העת הסיבוב כמו שכתוב שם הלוח ותקוע בשופרות. ובודאי במצוה זו לא הריעו רק בעת התפלה. אלא ודאי ששם ענין אחר הי' מעין תקיעת משה רבינו עליו השלום בחצוצרות. ותקיעת מצוה זו לא נזכרה שמה כמו שלא נזכרה בשום מלחמה ממלחמת יהושע. שבודאי קיימו מצוה זו בכל מלחמה ומלחמה. ולא נזכר שמה רק דבר של חידוש שהי' במלחמת יריחו מה שלא הי' בשאר מלחמות. המגיה:]

3) תלמוד ירושלמי מסכת מועד קטן פרק ב דף פא טור ב /ה"ד

רבי יהושע בן לוי שאל לרבי שמעון בן לקיש מהו ליקח בתים מן הגוי אמר ליה אימת רבי שאל בשבת תני בשבת מותר כיצד הוא עושה מראה לו כיסין של דינרין והגוי חותם ומעלה לארכיים שכן מצאנו שלא נכבשה יריחו אלא בשבת דכתיב כה תעשה ששת ימים וכתוב ביום השביעי תסובו את העיר שבע פעמים וכתוב עד רדתה אפילו בשבת

4) תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ח עמוד ב

אמר רב ששת: לומר, שכותבין עליו אונו ואפילו בשבת. בשבת ס"ד? כדאמר רבא: אומר לעובד כוכבים ועושה, ה"נ אומר לעובד כוכבים ועושה; ואע"ג דאמירה לעובד כוכבים שבות, משום ישוב א"י לא גזור רבנן

5) מדרש תנחומא (בובר) פרשת נשא סימן לא

אם יאמר לך אדם למה חילל יהושע את השבת ביריחו, אמור לו על פי הגבורה עשה, שנאמר ויאמר ה' אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו (יהושע ו ב), וכתוב וסבותם את העיר וגו', כה תעשה ששת ימים ושבעה כהנים וגו' וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות (יהושע ו' /ג ד), ומנין שהיתה שבת, שאין לעולם שבעת ימים בלא שבת, ועוד דבר אחר עשה יהושע מדעתו, מה שלא נאמר בו. . .

6) ספר כלבו סימן טז

ואחר כל התפללות אומר עלינו לשבח, בפרק ר' אליעזר אומר שבח גדול יש בעלינו לשבח על כן צריך לאומרו מעומד, ותמצא עלינו עולה בגימטריא ומעומד, ושמעתי שיהושע תקנו בשעה שכבש יריחו וחתם בו שם קטנותו למפרע, ע' עלינו ש' שלא שם, ו' ואנו כורעים ה' הוא אלקינו

7) ספר מגלה עמוקות על ואתחנן - אופן קלג

והתם יהושע שמו בנוסח עלינו למפרע, הוא אלקינו ה' של הושע, ואנחנו כורעים ו' של הושע, שלא עשנו ש' של הו"שע, ע' של "עלינו לשבח הוא ע' של הושע, ומפני הענוה חתם למפרע ולא הזכיר י', ועד אין עוד תיקן יהושע

8) תלמוד ירושלמי מסכת סוכה פרק ד הלכה ג

אותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים אמר רבי אחא זכר ליריחו

9) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לג עמוד ב

תניא: רבי יוסי אומר, בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את יריחו, וכשהחזירוהו למקומו

10) במדבר רבה (וילנא) פרשה יד

(יהושע ו') והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה לה' וגו' א"ר יהושע השבת כולה קדש וכל מה שנכבש בשבת יהיה קדש לה' וכה"א (שם) וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא לה' אוצר ה' יבא, א"ר ברכיה הכהן כעיר הנדחת עשאה והרי עיר הנדחת אסורה בהנאה שנא' (דברים יג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה וגו' וכה"א (יהושע ו) ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב אמר ר' יודא הלוי בר שלום לימד לישראל מה שאמר הקב"ה (במדבר טו) ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה אמר יהושע הואיל וכבשנו אותה תחלה נקדיש את כל שללה לגבוה

11) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד א וב

תנו רבנן: הרואה... וחומת יריחו שנבלעה במקומה - על כולן צריך שיתן הודאה ושבח לפני המקום... וחומת יריחו שנבלעה - וחומת יריחו נבלעה? והא נפלה! שנאמר: (יהושע ו') ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה, ותפל החומה תחתיה! - כיון דפותיה ורומה כי הדדי נינהו, משום הכי אבלעה בלועי.

12) מלכים א פרק טז פסוק לד

בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגוב צעירו הציב דלתיה כדבר ה' אשר דבר ביד יהושע בן נון: ס

13) ספר מורה נבוכים - חלק ג פרק נ

ולזה הטעם בעצמו החרים יהושע מי שיבנה יריחו 'לעולם', להיות המופת ההוא קיים עומד - כי כל מי שיראה החומה ההיא שקועה בארץ, יתבאר לו שאין זה תכונת בנין שנהרס, אבל נשקע במופת:

14) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד ב

אמר רב נחמן: חולדה מבני בניו של יהושע היתה. כתיב הכא (מלכים ב' כ"ב) בן חרחס וכתוב התם (יהושע כ"ד) בתמנת חרס. איתביה רב עינא סבא לרב נחמן: שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה, ואלו הן: נריה, ברוך, ושריה, מחסיה, ירמיה, חלקיה, חנמאל, ושלום. רבי יהודה אומר: אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה. כתיב הכא בן תקוה וכתוב התם (יהושע ב') את תקות חוט השני! - אמר ליה: עינא סבא! ואמרי לה: פתיא אוכמא! מיני ומינך תסתיים שמעתא; דאיגירא

יהושע פרק ו'

ונסבה יהושע. ומי הוא ליה זרעא ליהושע? והכתיב (דברי הימים א' ז') נון בנו יהושע בנו! - בני - לא הוא ליה, בנתן - הוא ליה.

(15) תוספות מסכת מגילה דף יד עמוד ב

דאיגיירה ונסבה יהושע - קשיא היאך נסבה הא אמרי' פ' הערל (יבמות דף עו. ושם) דאפילו בגירותן לית להו חתנות וצריך לומר שלא היתה משבעה עממין אלא משאר עממין ובאת לגור שם ויש מפרשים שרצו לומר שלא הוזהרו על לאו דלא תתחתן עד לאחר שנכנסו לארץ וזה אינו דאמרי' במדרש דנתינים באו להתגייר בימי משה כמו בימי יהושע ואף על פי כן לא הותרו לבא בקהל אלא היו חוטבי עצים ושואבי מים אלמא דקודם שעברו את הירדן ונכנסו לארץ הוזהרו עליהם.

16) The walls of Jericho Archaeology confirms: they really DID come a-tumblin' down, *Creation* 21(2):36–40, March 1999 by [Bryant Wood](#)

Fascinating recent discoveries reveal something unusual happened to the ancient city of Jericho. Heavily fortified, with a virtually impregnable double wall, what caused her sudden destruction? And find out why it is significant that even her inhabitants' foodstores could still be seen in our time, where they were left ...

The name 'Jericho' brings to mind Israelites marching, trumpets sounding and walls falling down. It is a wonderful story of faith and victory, but did it really happen? The skeptic would say no, it is merely a folk tale to explain the ruins at Jericho. The main reason for this negative outlook is the excavations at the site carried out in the 1950s under the direction of British archaeologist Kathleen Kenyon. She concluded,

'It is a sad fact that of the town walls of the Late Bronze Age, within which period the attack by the Israelites must fall by any dating, not a trace remains .... The excavation of Jericho, therefore, has thrown no light on the walls of Jericho of which the destruction is so vividly described in the Book of Joshua.'

Thomas A. Holland, who was editor and co-author of Kenyon's excavation reports, summarized the apparent results as follows:

'Kenyon concluded, with reference to the military conquest theory and the LB [Late Bronze Age] walls, that there was no archaeological data to support the thesis that the town had been surrounded by a wall at the end of LB I [ca. 1400 B.C.]'

However, a careful examination of the archaeological evidence collected throughout this century leads to quite another conclusion.

Jericho was once thought to be a 'Bible problem' because of the seeming disagreement between archaeology and the Bible. When the archaeology is correctly interpreted, however, just the opposite is the case. The archaeological evidence supports the historical accuracy of the biblical account in every detail. Every aspect of the story that could possibly be verified by the findings of archaeology is, in fact, verified.

Bryant Wood is an internationally recognized authority on the archaeology of Jericho. He is director of the *Associates for Biblical Research*, and also director of the Kh. el-Maqtir Excavation in Israel.

17) Is Bryant Wood's chronology of Jericho valid?

The following article is abstracted from [The Biblical Chronologist Volume 2, Number 3.](#)

Wood's Proposed Solution

In the March/April 1990 issue of *Biblical Archaeology Review* conservative biblical archaeologist Dr. Bryant G. Wood proposed that Garstang was right all along. He proposed that the termination of City IV Jericho be redated from *ca.* 1550 B.C. to *ca.* 1400 B.C. He argued that a reanalysis of pottery shards excavated from City IV, stratigraphic considerations, scarab evidence, and a single radiocarbon date all converged "to demonstrate that City IV was destroyed in about 1400 B.C.E., not 1550 B.C.E. as Kenyon maintained."

Wood's proposal received press coverage and positive reaction from conservative sectors, but his fellow archaeologists did not react so favorably. . .

Settling the Dispute

It is clear that the question is one of chronology. When was City IV Jericho destroyed? The scholarly consensus says *ca.* 1550 B.C., Wood says *ca.* 1400 B.C. What source can we turn to to settle this dispute?

In fact, radiocarbon is such a source. In the early 1990's, when Wood first published his claims, there was only one radiocarbon measurement available for City IV. It was from a piece of charcoal dated by the British Museum to 1410 plus or minus 40 years B.C. Unfortunately, this date was later retracted by the British Museum, along with dates of several hundred other samples. The British Museum found that their radiocarbon measurement apparatus had gone out of calibration for a period of time, and thus had yielded incorrect dates during that period. The corrected date for the charcoal sample from City IV turned out to be consistent with Kenyon's *ca.* 1550 B.C. date for the City IV destruction.

The corrected date no longer supported Wood's proposal, but it was insufficient to falsify the proposal. Radiocarbon dates on charcoal give the date the wood grew, not the date it was burned. To be consistent with Bryant Wood's proposal, the wood which burned to produce the charcoal sample would need to have been cut from a living tree 150 years prior to the destruction. Of course, this is not impossible.

As mentioned earlier, no other radiocarbon dates from samples from City IV Jericho were available in the early 1990's. In 1995, however, results were published by Hendrik J. Bruins and Johannes van der Plicht from high-precision radiocarbon measurements made on eighteen samples from Jericho. Six of these samples were charred cereal grains from the City IV destruction. Bruins and van der Plicht did not set out to disprove Wood's thesis. Their stated purpose was to contribute "toward the establishment of an independent radiocarbon chronology of Near Eastern archaeology."

Further, the fortified Bronze Age city at Tell es-Sultan [Jericho] was not destroyed by *ca.* 1400 BC, as Wood (1990) suggested.

As is evident from the chart, the radiocarbon measurements strongly support the chronology advanced by Kenyon long before the radiocarbon measurements were made. This radiocarbon evidence falsifies Wood's theory. City IV was destroyed *ca.* 1550 B.C., not *ca.* 1400 B.C. City IV Jericho was not destroyed by Joshua.